

Izhaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto
11. uri predpoldne ter stane po pošti prejemanja
v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 v, ali gl. 6-60
pol leta 6 . 60 . . . 3-30
četrt leta 3 . 40 . . . 1-70
Posanišne številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje žepne priloge: „Glasnik“, „Kazipot po Goriskem in Gradiškanskem“ in „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-
krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah“,
in enkrat mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček.
Ja naročila brez doposlane naročnine se ne oziroma.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če
samo 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
odpis in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za omiko, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Namski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matijusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Kranjski Slovenci proti dr. Šusteršiču in njegovim pajdašem.

Korošci.

Na kratko smo že omenili resolucije, ki je sprejel shod „Kat. političnega in gospodarstvenega društva za Slovence na Koroškem“ v Celovcu. V nastopnem jih podajamo v celoti, pripominjajo, da se je udeležilo shoda 239 zaupnih mož, med njimi 28 duhovnikov.

I.

Shod zaupnikov z globokim obžalovanjem in trpkim črčenjem konstatuje, da se je v celoti za volilno reformo sprejel načrt, ki glede Koroške pomenja popolno zmago naj-
gostejšega nemško-nacionalnega šovinizma, in je tako s stališča slovenske narodne, kakor tudi stališča katoliške in socialne politike absolutno in brezpogojno nesprejemljiv.

II.

Reka zahvalo za njegov osebniti trud v zavesti volilne reforme referentu za Koroško, dvonememu svetniku dr. Ploju, ter obžaluje, da je v tej kritični zadevi manjkalo sporazumnega emotnega in odločnega postopanja slovenskih poslancev. Slovenski državnozborni delegaciji, ki je za svoje zastopanje v zadevi volilne reforme vsemu slovenskemu narodu, ne pa samo svojim volilcem odgovorna, izraža nezadovoljstvo ter zahteva od nje, da z najrazdalnejšimi sredstvi, eventualno z obstrukcijo odseka za volilno reformo in v zbornici izpostavi popravno razdeljenja volilnih okrajev na Koroškem v tem smislu, da se koroškim Slo-
vencem zagotovita vsaj dva mandata;

III.

Proti vso slovensko javnost, naj na shodih in skupaj z vso dolžno odločnostjo podpira vse zahteve, ki niso samo lokalno koroškega pomena, temveč v interesu celega naroda!

IV.

Je mnenja, da koroškim Slovincem v sedanjih razmerah ne kaže se udeležiti tretjega

slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani in sklene: da se prekliče že napovedana udeležba.

V soboto je priobčil „Slovenski Narod“ ta-le pomenljiv članek s Koroškega:

Dr. Šusteršič — izdajalec.

(Dopis slov. koroškega duhovnika.)

Ne pozdravljamo se več pri nas na Koroškem z „dober dan“ ali „kam pa greš“, ampak s „pereat Šusteršič“, „prokleti Efijski“.

In pri Bogu! Našim rodoljubom — in veste, kaj se pravi, biti na Koroškem še rodoljub? — krvavi sree, žalostni in potrti so, kakor še pri nobenem drugem udarcu za časa živeče generacije; videl sem solze teči čez razorano lice rodoljubov, ki so služili domovini, jeziku svojemu usque ad vincula et careres, in zdihovati: nesrečni Šusteršič!

Nobenega naroda se ni zadel v teku tega stoletja bridkejši udarec, kot je bil zadan z volilno reformo koroškim Slovincem, in tisti, ki je po nesreči imel moč v rokah, da bi otroče lahko udarec zabranil, ga ni zabranil, vedoma! In „zagrabil“ so Gospoda!

Volilna geometrija Šmerlingova, ta najfrivolnejši vseh volilnih reči, je dala koroškim Slovincem dva, reči dva okraja, ki sta glede sigurnosti slovenskega mandata istovredna s sedanjim takozvanim „slovenskim mandatom“ v deželi.

Okraj Velikovec Celovec je poslal Lamberta Einspelerja na Dunaj, in okraj Rožek-Boljak-Paternijon je l. 1885. dal našemu poslancu samo 3 utri glasove manj kot nasprotniku, nemško mislečemu Slovencu.

In sedanjí „slovenski okraj“, ki ga dobimo po novi volilni reformi, je slabši in nevarnejši, kot vsaki prejšnji. Pojd' se les učit!

In grda, prav nevarna farbarija, ki se je bridko čutila, je to, če je pisal in tolažil „Slovenec“ in njegov pišček „Domoljub“ — kaj pa hočejo se Korošci: saj dobijo en mandat, ko ga pa prej niso imeli! Brezjo nas v nesreči! Vedite: bolj resnično je: prej smo imeli dva okraja, sedaj enega: prej smo imeli zagotovilo, da bo še od prihodnje volilne pe-

rijode naprej prvi okraj gotovo in za zmirom naš, za drugega bi se pa vojskovali!

Sedaj pa vemo, da noben ni naš!

Gorostasna ignoranca, in pri voditelju domače stranke, pri slovenskem članu odseka neodpušljiva, je to, če kdo misli, da bo mogel podunski kmet premagati Guštanj, Pliberk, Železno Kapljo, Borovlje s 600 delavci, da ne štejemo učiteljev, železniških delavcev, krmarjev, ki so vsi prodanci...

Torej frivolni Šmerling nam je dal 2 poslance, in dr. Šusteršič?

Le pogledjmo: Prvotni vladni načrt — in to je povedal baron Gautsch — je imel za koroško Slovence 2 mandata.

Sovražna vlada je bila torej prepričana, da nam gresta dva poslance. Kdaj je bil o tem prepričan dr. Šusteršič?

Če pijateljska zatrevanja dejanske razmere, geografija, geometrija, to je realne vede, ki so sicer pri nametnih ljudeh merodajne, niso mogle razsvetliti Šusteršičevih možganov, bi ga pa vsaj morale trkniti Lemiševе besede — in Lemiš je najoholejši naš sovražnik v deželi —, ki je sam povedal, in v „Freie Stimmen“ je bilo zapisano, da je novi slovenski okraj „ein Kampfmandat“.

In naša smrtna sovražnika Lemiš in Dobernik sta nam dala in odmerila ta okraj; potem je pač jasno, da sta ga zaradi lepšega le dala na papirju, dobro vedoč, da bi zmirom ožja volitev, pri kateri bodo združeni Nemci, socialni demokrati in nemčurji, ubila Slovence.

In v celi borbi za koroške mandate, in pri borbi za kočevski mandat je bil dr. Šusteršič in z njim vred „Slovenec“ tega infamnega mnenja, saj koroški Slovenci dobijo „en novi mandat“...

Le tako si malo bolj milo tolmačimo izdajstvo dr. Šusteršiča, ki se je zgodilo dne 5. ali 6. julija t. l., ki kratko obstoji v sledečem:

Dunajski krščanski socialci bi bili volje glasovati za drugi koroški slovenski mandat kol kompenzacija za kočevski nemški mandat, pa dr. Šusteršič jim o kompenzaciji na Koroškem še besedice ni znil, ampak le o kompenzaciji na Štajerskem in še

tam brez novega teritorija. In krščanski socialci so imeli odločitev v rokah!

Šele, ko je bil dr. Šusteršič podregan iz Celovca, je klavarno začel in zbegano: Kompenzacija na Koroškem ali Štajerskem, in zopet drugikrat kompenzacija na Koroškem in (!) Štajerskem. Sicer je pa vse vedelo, da se on zadovolji tudi s kompenzacijo na Kranjskem. Gospod dr. Šusteršič, tu ste prodajali slovensko zemljo po štirijskih milijah! 60 kvadratnih milj slovenske zemlje na Koroškem je prodanih sovražniku! In tak kratkovidnež se usiljuje za posredovalca in mešetarja v zadevah, od katerih je odvisna usoda narodov. Politik, ki res Karavank ne vidi, naj ostane doma, in varje babo!

In hudo boje pri volilni reformi so bili vsi narodi širne Avstrije, ojačeni, ali v raj celi, — slovenski narod pa se vrača kot invalid: odsekana mu je desna roka, Koroška! In dal jo je odsekati sovražniku rodni sin dr. Šusteršič. Po nesreči so ga smatrali vsi drugi za glavnega mandatarja slovenskega naroda.

Dajo le dosegel svoj osebni namen: zatreti njemu neljube, drugače misleče, a gotovo bolj rodoljubne poslance na Kranjskem... Efijski!

Za zdaj enkrat to.

Če bi se vnela kaka polemika — obrnite se le na pisca tega članka, da Vam postreže še z natančnejšimi podatki. Danes le še pridenem: Vsi zaupniki, na zaupnem shodu v Celovcu dne 26. julija, bilo jih je 136, in sicer rodoljubov-korenjakov, imenoma povabljenih, med njimi duhovnov le 28, mežnarjev in mladeničev nobenega — so bili soglasnega prepričanja: da je dr. Šusteršič zamešetaril slavni Gorotan. Edini smo bili v klicu:

Fej Efijsku! Otroci naši ga kolnite!

Kako je letal doktor Šusteršič od ministra do ministra, od poslance do poslance, od 5. julija pa do 12. julija: skoro ni imel mirne noči in to vse le, da bi 19.000 tujcem, našim sovražnikom v Kočevju priboril samosvoj mandat, dočim si še v misli ni rad vzel 120.000 Slovencev na Koroškem in je tako prodal 60 kvad. milj slovenske zemlje, izdal armado 120.000 Slovencev, odsekal desno roko slo-

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

Je najmanj za prav toliko biserov, demantov in dragocenosti, pravi Evgenija. „Bogati sva. S petinštirideset tisoč franki lahko živiva dve leti kakor princezinji ali štiri leta obično. Toda v šestih mesecih si ta kapital podvojiva, ti s svojim igranjem, jaz s svojim glasom. Tako, vzemi ti denar, jaz vzamem skrinjico z dragocenostmi: če bi imela ena nevesta, da bi svoj zaklad izgubila, na ta način lahko pomaga druga. Zlaj se kovčeg, hitro, kovčeg!“

„Čakaj!“ pravi Louise in se splazi poslušat k vratom k neje Danglarsove.

„Česa se bojiš?“

„Da naju zasačijo.“

„Vrata so zaprta.“

„Toda če bi kdo hotel, da odpres?“

„Naj zahteva, če hoče! Mu pač ne odpreva.“

„Ti si resnična amaconka, Evgenija.“

In prijateljici zložita vse stvari, o katerih sta mislili, da jih med potom lahko potrebovali, s čudovito hitrostjo v kovčeg.

„Tako,“ pravi Evgenija, „dočim se grem jaz preobleč, zapri ti kovčeg.“

Louise napne vse moči svojih malih, belih rok, da bi zaprla kovčeg.

„Toda jaz ne morem,“ pravi; „premalo sem močna; zapri za ti, Evgenija.“

„Ah, to je res,“ pravi Evgenija s smehom, „pozabila sem, da sem jaz Herkul in da si ti le blede Omphale.“

Zaklenivši kovčeg, odpre Evgenija omaro in vzame iz nje svilnat popotni plašč vijoličaste barve.

„Tu imaš,“ pravi; „vidiš, da sem mislila na vse; v tem plašču ti ne bo mrz.“

„A tebi?“

„Toda mene nikdar ne zebe, to veš, in to še zlasti v moški obleki ne.“

„Torej se preoblečeš tukaj?“

„Gotovo.“

„Toda ali ne boš imela časa?“

„Ne skrbi vendar toliko, neumnica; vsi naši ljudje se pešajo z važnim nocošnjim dogodkom.“

„To je res.“

„Pridi sem in pomagaj mi.“

In iz iste omare, iz katere je vzela plašč za svojo prijateljico, vzame Evgenija popolno moško obleko.

Z ročnostjo, ki je kazala, da to ni danes prvič, se obleče nato v obleko drugega spola, zapne prav do vratu fini telovnik in obleče nanj popolno suknjo.

„O, to je izvrstno! Res, to je izvrstno,“ pravi Louise, opazuje jo z občudovanjem „Toda ali oni moški klobuk, ki ga vidim tamkaj, zakrije te lepe, črne lase, ti krasni kiti, ki bi vzbudili zavist vseh žensk?“

„Videla boš,“ pravi Evgenija.

In s svojo levico pograbi debelo kito, ki jo njeni dolgi, tenki prsti komaj oprimejo, vzame v desno roko škarje in kmalu prične ostro orodje striči in rezati to divno diko glave, ki prične padati Evgeniji k nogam.

Na ta način si ostriže lase na moški način, brez tožbe, brez obžalovanja; njene lepe, kakor ebenovina črne oči so se svetile še ponosnejše in veselejše kakor navadno.

„O, krasni lasje!“ pravi Louise žalostno.

„Ali ni tako stokrat boljše?“ vsklikne Evgenija, gladé razmršene kodre. „In ali se ti ne zdim tako mnogo lepša?“

„O, lepa si, vedno si lepa!“ odvrne Louise. „Toda kam pojdeva zdaj?“

„V Bruselj, če hočeš, tako prideva najprej čez mejo. Od tod pojdeva v Ljutih, Ahen ob Renu do Strasburga, potem skozi Švico in prideva čez St. Gothard v Italijo. Ali ti je všeč ta načrt?“

„Gotovo.“

„Kaj gledaš?“

„Tebe; ah, krasna si! Lahko bi bilo reči, da si mene odpeljala.“

„In za boga, prav bi imel, kdor bi to rekel.“

„O, mislim, da si to še želiš, Evgenija?“

In deklici, o katerih je pač vsakdo mislil, da sta zatopljeni v največjo žalost, ena vsled svoje lastne nezgode, druga iz sočutja za svojo prijateljico, se radostno zasmejeta in veselo odstranita vidne sledove svojega pripravljajanja za beg.

Nato ugasneta luč in odpreta, previdno poslušaje, vrata toaletne sobe, iz katere so vodile stopnice na dvorišče. V sobi ni bilo nikogar; Evgenija, noseča kovčeg, gre naprej, Louise jej sledi.

Dvorišče je bilo prazno. Ura je bila polnoč.

Vratar je še bdel, oziroma vsaj luč je bila še v njegovi loži.

Evgenija se previdno približa loži in vidi, kako vrli Švicar spi, zleknen v svojem naslonjaču.

venskemu rodu, pomagal vsenemcem in proč od rimovcem, in bo morda sedel na katoliškem shodu poleg škofa!

Štajerci.

V „Domovini“ čitamo: **Tretji nemški mandat za Spodnještajersko.** Zgodila se je lumparija, katere ni nihče pričakoval, in zgodila se je, kakor videti, tudi s privoljenjem naših poslancev. Doslej so imeli nemškutarji na Spodnjem Štajerskem 1 in če računamo še Wastianov mandat spodnještajerskim, 2 mandata. Po ljudskem štetju iz leta 1900 imamo na celim Spodnjem Štajerskem, kar je pod črto Sobota-Arvež-Spielfeld-Mura, 68.342 Nemcev. Prepričani smo lahko, da se od tistega časa število Nemcev v teh krajih ni znatno pomnožilo. In tako dobi torej 70.000 Nemcev na Spodnjem Štajerskem 3 poslance, med tem ko jih dobi nad 400.000 Slovencev 7, tako da pride na 24.000 Nemcev na Spod. Štajerskem 1 poslanec ter na 58.000 Slovencev tudi 1. Kdor smatra to za pravičico, in kdor smatra za pošteno, da se za nedogledno dobo vse spodnještajerske trge, vsa mesta in tudi nekatere večje vasi po Spod. Štajerskem, kjer je le pestica Nemcev, priklapi nemškim volilnim okrajem, ta mora biti slep in gluha za vsako pravico. In lopov je oni, ki je glasoval za to, da se je dalo peščici naših nemškutarjev za drobtino sedmega slovenskega mandata cel hleb, tretji spodnještajerski mandat. Ko se je sklenil ta naš sedmi mandat kot kompenzacija za kočevski nemški, je nastal po nemških gajih vik in krik. Sedmi mandat slovenski ne sme ostati, tako je vršalo semintja. In prepričani smo bili tudi, da se bo dal Nemcem na nemškem Štajerskem, recimo v Gradcu, kak novi mandat, dasi bi tudi to že bilo v obraz pravici ter enakosti volilne pravice. Da pa se bo slovensko ljudstvo na Spodnjem Štajerskem udarilo v lice na tako oduren, na ta lopovski način in s tako mirnimi obrazi tudi naših zastopnikov, tega nismo pričakovali nikdar. Že to, da ustvarijo na Spod. Štajerskem, ki je po večini agrarna dežela, 3 mestni mandati, je pljuska v obraz splošnosti volilne pravice. Da se pa vsi ti trije mestni mandati dajo Nemcem, oziroma nemškutarjem, ko je vendar vsaj ena tretjina prebivalstva mest in trgov slovenska, je druga in sicer najbolj lopovska pljuska v obraz vsej pravičnosti.

Takšne volilne reforme za nas ne trebamo! Volilne reforme, ki bi za desetletja potlačila slovenski element po naših mestih in trgih v sužnost, kakor je bil v njej pred 50 leti, takšne volilne reforme nečemo in ne maramo. **Ako naši poslanci ne morejo doseči, da pripade eden teh spodnještajerskih mestnih mandatov po proporcionalnem volilnem sistemu Slovincem, potem jim bo povedalo ljudstvo, da takšne volilne reforme ne mara.** Od vseh strani dobivamo nešteto pisem, v katerih se ogorčeno izjavlja proti takemu nasilstvu, v katero so priklimali tudi naši zastopniki. Slovenska politična društva, dvignite se in povejte ljudstvu, da ima sedaj spregovoriti ko nečto in odločilno besedo!

Vrne se k Louise, vzame kovčeg, ki ga je pustila na tleh, in obe se plazita proti vratom, skriti v senco zidu. Evgenija postavi Louiso v kot k vratom, stopi v najjasnejšo svetlobo in zakliče s svojim polnim, zvonkim glasom: „Odprite vrata!“ Vrtar so dvigne in skuša spoznati odhajajočo osebo, vendar nemudoma odpre, vidé mladega moža, ki je nestrpno bil s svojo palčico ob čevlje. Takoj švigne Louise kakor senca skozi vrata, dočim jej sledi Evgenija navidezno čisto mirno, dasi jej je srce pač vtrpal nekoliko nemirnejše kakor sicer. Postrežek pride mimo, in Evgenija mu da svoj kovčeg, rekoč, naj ga nese v ulico de la Victoire, štev. 36. Nato prime svojo boječo prijateljico za roko in sledi z njo krepko stopajotemu možu, katerega družba je boječo Louiso nekoliko vznemirjala, dočim je bila Evgenija močna kakor Judit ali Dalila. Ko pridejo do imenovane hiše, vzame Evgenija kovčeg, da nosača nekaj denarja in potrka na okno. Za tem oknom je prebivala šivilja, ki jo je obvela Evgenija že naprej. Ni še spala, torej hitro odpre. „Gospica,“ pravi Evgenija, „recite vrtarju, naj potegne kaleso iz kolarne in naj gre po poštno konje. Tu je pet frankov za njegov trud.“ „Res,“ pravi Louise, „občudujem te, da, reči moram, da skoro spoštujem.“ Četrta ure pozneje je bilo vse pripravljeno. „Katero pot ukazete, mladi gospod?“ vpraša postilijon. „V Fontainebleau,“ odvrne Evgenija s skoro moškimi glasom. „A kaj vendar praviš?“ jo vpraša Valentina. „Biti morava previdni,“ pravi Evgenija; „ta ženska, ki sva ji plačali dvajset zlatov, naju za štirideset zlatov lahko izda. Na boulevardu krenemo v drugo smer.“ In deklica skoči z graciozno lahkoto na voz. „Ti imaš vedno prav, Evgenija,“ pravi Louise, sedši poleg svoje prijateljice.

Slovensko politično društvo za Spodnji Štajer v Mariboru je v svoji odborovi seji sklenilo, da imajo državni poslanci v sporazumu s posebej v to voljenim odsekom sklicati javno zborovanje, dostopno vsem štajerskim in koroškim slovenskim volilem. Zborovanje se ima vršiti v Mariboru, da se morejo udeležiti tudi volilci iz radgonskega in ljutomerskega okraja. Govorilo se bo le o položaju, ki je nastal po dosedanjih sklepih odseka za volilno reformo. Tako vendar končno pride cela zadeva pred forum ljudstva.

Primorci.

V Trstu, v Istri in na Goriškem je zavladalo veliko ogorčenje, kakor hitro se je izvedelo, kako baranta dr. Šustersič z Lahi glede primorskih mandatov. Za Goriško mu je pomagal barantati il deputato friulano dr. Gregorčič. Pri nas je slo za to, da se vendar enkrat dvigne na površje slovanski značaj naših pokrajin, o katerih celo Slovenci po Kranjskem in Štajerskem sodijo, da so pretežno laške, dočim je resnica pač obratno. Toda do tega ni prišlo, ker je barantal dr. Šustersič. Posebno ogorčenje je vzbudila okolnost, da je trdil dr. Šustersič po „Slovincu“, da so dane Slovanom v Primorju nekatere kompenzacije za Lahom prepuščena dva mandata za Goriško in Istro, da pa noče povedati, v čem obstoji ta „odškodnina“. Lagali so tudi nekaj o modri potezi, kakor da bi se po volilni reformi bližali Slovenci Lahom ter bi se bilo doseglo kako pravično sporazumljenje. Resnica pa je le ta, da je vlada obljubila podpirati v Primorju klerikalna stremjenja, in dr. Gregorčič si je bil svest, da kakor hitro pomaga Lahom, bodo ti pomagali njemu pri prihodnjih volitvah. To je bila tista tako strašno modra poteza! Ogorčenje je umevno in opravičeno. Dr. Šustersič se je v svoji frivolnosti potem še norčeval v „Slovincu“ z govorom poslanca Gabrščka v odseku za volilno reformo, ker se je pošteno potegnil za goriške Slovence, dočim jih je dr. Gregorčič s Šustersičem prodal. Norčeval se je ... ali ne zasluži, da se mu plača prav pošteno tako norčevanje?!

Ogorčenje se je pojavilo takoj tudi v Trstu in v Istri, saj so v Marezagah sklenili protest proti temu, da se viša Lahom mandate, ter so zahtevali, da naj poslanci, če ni drugače, z obstrukcijo preprečijo sprejetje take volilne reforme. To je pač dovolj jasen govor! Naše dežele se pridružujejo glasovom proti dr. Šustersiču in njega pajdašem, tako da je ta človek vsled svojih spletk pri volilni reformi že vsestransko obsojen.

DOPISI.

Iz Tolmna. (Dalje.) — Ker je zapustil društvo pevovodja g. H. Vogrič in ker takrat ni bilo mogoče nadomestiti te moči, ni moglo društvo prirediti skoraj dve leti nikakih posebnih veselice. Dne 15./12. 97. je bil izvoljen predsednikom zopet g. Jos. pl. Premerstein, ravno tako tudi 17./12. 1898., ali ta se pa

odpove z 17./2. 1899. predsedništvu in položi to čast v roke g. V. Skrema. 8. oktobra 1899. je priredilo društvo plesni venček s sodelovanjem tamb. zhora. 18. decembra istega leta se je vršil obč. zbor in izvolil svojim predsednikom pok. gosp. Ivana Juga. Na Silvestrov večer 1899. je priredilo društvo veselico s petjem in tamburanjem. Pri obč. zboru dne 14./12. 1900. je bil izvoljen predsednikom zopet g. Iv. Jug. V tem letu je društvo imelo več sej, hotelo je prirediti običajno veselico na Silvestrov večer; ker pa ni dobilo na razpolago prostorov, se ni vršila ta veselica. Dne 5. maja 1901. je napravilo društvo izlet v Poljubinj. Gospod Iv. Luznik po domače „Kacjan“ je pripustil društvu svoje prostore, v katerih se je vršilo tamburanje, petje in prost zabava. Ta izlet se je sponesel prav dobro in društvo je imelo od njega lepe dohodke.

Dne 14./12. 1901. se je vršil obč. zbor in izvoljen je bil predsednikom ponovno gosp. Iv. Jug. Na Silvestrov večer istega leta je društvo priredilo veselico z godbo, šaljivim srečkanjem in ljubavno pošto v gostilni „pri Lovretu“. Na pustni večer 1902. je bila majhna zabava, katere se je vršila v ožjem krogu društva. Dne 8./9. 1902. je društvo izletelo k slavnosti in Kanalu, pri kateri je nastopil tamburaški zbor pod vodstvom gosp. V. Fillija, pomožnega uradnika pri c. kr. sodnji v Tolminu. Tamburaši so želi mnogo hvale in morali več komadov ponoviti.

Tekom tega leta se je gosp. Iv. Jug iz zdravstvenih ozirov odpovedal predsedništvu ter položil to čast v roke podpredsednika. 13. decembra 1902. je bil redni obč. zbor in izvoljen je bil predsednikom g. A. Komel, na Silvestrov večer je priredilo društvo zabavo s petjem in tamburanjem v gostilni „pri pošti“. Ta večer se je sponesel prav dobro, in iz dohodkov si je društvo omislilo nekaj oprave v društveni sobi.

Dne 12./2. 1903. je bil občni zbor in izvoljen predsednikom zopet g. A. Komel. Na Silvestrov večer je priredilo društvo veselico s tamburanjem, petjem, igro in šaljivo pošto. Kakor petje tako tudi tamburanje je vodil g. V. Filli. Veselica je skončala dobro in društvu prinesla lepe dohodke. (Pride še.)

Nabrežina, 29. jul. — (Javna ljudska knjižnica.) Dne 28. julija se je vršil polletni zbor društva „Javna ljudska knjižnica“ v Nabrežini pri g. Tanceju Ignaciju. Točno ob 9. uri zvečer je ob precejšnji udeležbi društvenikov otvoril shod predsednik naše knjižnice g. Höller Hinko. Predsednik je razpravljal v svojem govoru, kaj je prvi pogoj in končna zahteva vsega tega, da prične s tem, da se rodi, obstoji v tem, da živi, in konča s tem, da umre. Dokazal je, da je in mora biti vsega tega prvi pogoj in končna zahteva delo — vstrajno delo. Nadaljeval je, da ravno tako kakor delo v velikem, tako je delo temelj vsemu v malem; bodreč ude, da oni z vsemi silami delajo na to, da ravno kakor v vsakdanjem življenju delajo v borbi za kruh na tem, da lista knjižnica, katere temelji na naših žu-

ljih, sezidana iz kosov kruha, odtrganega od naših ust, procvita s tem, da crpimo one dobrote, katere nam knjižnica nudi, da nam bode studenec, okolu katerega se zbiramo, bratimo, družimo in tako prepričani in ujedineni stopimo na pot narodne in ekonomske svobode, in končal je s tem, da je ponavljal besede Jezusa Kristusa, kateri je Petru rekel: Peter, ti si skala, na katero bom zidal cerkev, katere peklenska moč ne bode premagala, ravno tako recimo tudi mi danes: ta naša knjižnica je skala, na kateri zidamo cerkev; ne cerkev, katere uči: moli, ponižaj in pokori se, nego cerkev, katere uči: delaj, uči, misli in osvo. bodi se!

Na to se je prišlo na dnevni red. Iz poročila tajnikovega se je izkazalo, da je od ustanovitve društva naraslo število udov od 37 na 74. Odborovih sej se se vršilo 14, 1 skupni in ustavni shod. Iz knjižničarjevega poročila se je razvidelo, da poseduje knjižnica 494 knjig, to je slovenskih, hrvatskih in nemških, čitalo se je do 600 knjig, in izmed teh so bile čitateljem najljubše: Tolstoj, Siemski, Gjalski, Gorki, Cankar, Dumas, P. Pajkova in slovanska knjižnica, katero izdaje g. A. Gabršček v Gorici. Iz poročila blagajnikovega se je razvidelo, da je stanje blagajne povoljno in da vsi stroški naročene knjig in potrebščin so pokriti, ker blagajna dokazuje prebitke. Knjižnica je zavarovana pri banki „Slaviji“ za 1000 K. Po tej točki se je prešlo na predloge in raznoterosti. Pred vsem je naglašal predsednik zahvalo sl. županstvu v Nabrežini, katero je na našo prošnjo odločilo 8 kron mesečne podpore za sobo knjižnice, dalje se je zaključilo, da se društvo udeleži slavnosti odkritja spomenika Miroslava Vilharja v Postojni. Na predlog predsednika je zbor enoglasno povelj, da se ustanovi glavna, iz katere se bode čez 5 let zamoglo dati podporo revnemu in pridnemu dijaku in dijakinji izmed udov knjižnice ali pa sploh kakemu vrednemu Nabrežancu, kateri bi se posvetil kiparstvu, filozofiji ali pa zdravstvu; to glavno se položi s tem, da se je vsaki član obvezal dragovoljno prispevati po eno krono na leto, knjižnica pa svoto iz blagajne, katero bode mogla dovoliti in za odprebitkov zabav in poučnih večerov. Daj se je zaključilo, da društvo pristopi kakor član društva „Akademija“ v Ljubljani.

Nato se je za besedo oglasil ud Albin Pertot, kateri je s svojim nastopom dokazal, da naša knjižnica že skoraj žanje plod delovanja, ker je isti razvil govor o pomenu in vrednosti knjižnice, katerega je v lepem slogu in izbranih besedah zaključil: Mladenci in mladice! ali ne bodedo mi enkrat očete in matere, kateri bomo imeli skrb vzgajati naše otroke, kako jih bodedo pa vzgajali, ako ne bodedo sami nič znali; torej potrudimo se napredovati sami, ker samo to nam jamči srečno in boljše bodočnost. Predsednik je izrek zahvalo g. A. Gabrščku, knjigotrcu v Gorici, kateri je bil pripravljen na prošnjo našega društva dati knjige in druge potrebščine pod zelo ugodnimi pogoji, za kar se istega naj topleje priporoča društvom in knjižnicam. (Dalje v prilogi.)

Četrta ure pozneje zapoka postilijon z bičem pred vrati Saint-Martin.

„Ah,“ pravi Louise in si oddahne, „zunaj Parisa sva!“ „Da, ljuba moja in odvedla sem te čisto srečno,“ odvrne Evgenija. „Da, toda brez nasilja,“ pravi Louise. „To naj velja kot olajševalna okoliščina,“ odvrne Evgenija. Te besede se skoro popolnoma izgube v drdranju voza, hitečega po trdem cestnem tlaku. Gospod Danglars ni imel več svoje hčerke.

KONEC PETEGA DELA.

Šesti del.

I.

Krčma pri Zvoncu in Steklenici.

In zdaj dajmo gospici Danglarsovi in njeni prijateljici prosto nadaljevati njuno potovanje v Bruselj ter se vrnimo k mnogemu Andreji Cavalcantiju, ki je bil tako neusmiljeno vržen z vrhunca svoje sreče.

Gospod Andrea Cavalcanti je bil kljub svoji mladosti zelo premeten in zelo razumen.

Videli smo tudi, kako se je pri prvem hrupu, ki je pričel vstajati v salonu, počasi približal vratom, se umaknil skozi drugo sobo in končno izginil.

Toda pozabili smo povedati nekaj, kar je vsekakor treba omeniti. V sobi, skozi katero je bežal Cavalcanti, je bila razstavljena krasna bala njegove neveste: demanti, kašmírski šali, valencienneske čipke, angleški pajčolan in sploh vsi predmeti sveta, katerih edino ime razigra srca mladih deklic.

Andrea ni bil samo premeten in razumen, ampak tudi previden in se je zato, idoč skozi sobo, preskrbel s temi dragocenostmi.

Preskrbljen s tem viaticom, se je spustil skozi okno in se izmuznil rokam orožnikov.

Velik in lep kakor berilec starega veka, žilav kakor spartanec, Andrea ni trepetal pred napori, ampak je hitro bežal v pričetku brez načrta, misleč samo na to, da uteče svojim sledovalcem.

Prišedši iz ulice Mont-Blanc, se je instinktivno, kakor je lastno tatovom, orijentalno ter obstal na oglu ulice Lafayette, da bi si oddahnil.

Bil je sam; na levi mu je ležala ograja Saint-Lazare, prazna in pusta, na desni Paris v vsej svoji mogočnosti.

„Ali sem izgubljen?“ se vpraša. „Ne, nikakor ne, če prehitim svoje sovražnike.“

Ta hip zagleda, da se mu bliža voz, katerega kočijaž je pusil pipo.

„He, prijatelj!“ pravi Benedetto.

„Kaj je?“ vpraša kočijaž.

„Ali je vaš konj zelo utrujen?“

„Utrujen! Ah, ne. Cel dan ni imel opraviti skoro nič. Sedem frankov imam, in deset jih moram oddati gospodarju.“

„Ali hočete k tem sedmim frankom priložiti dvajset drugih, he?“

„Z veseljem, meščan; dvajset frankov človek ne sme prezirati. In kaj imam storiti za nje? Govorite.“

„Nekaj, kar je v slučaju, da vaš konj ni preveč truden, zelo lahko.“

„Pravim vam, da pojde kakor čefir, samo povejte, kam.“

„Proti Louvresu.“

„Ah, razumem: v deželo ratafije.“

„Da. Gre čisto priprosto za to, da najdem svojega prijatelja, ki sem ga imel pričakovati na tem mestu. Imel me je

Slednjič je predsednik darovatelj knjig in sicer: gg. I. Škerjanc, D. Komac, R. Medič, A. Tance, I. Kosmina, A. Mozetič, A. Pertot in uredništvu „Ljubljanskega Zvona“, katero je blagovolilo podariti letnik za celo leto brezplačno, izrekel srčno zahvalo. Ob 11. uri zvečer je ta zanimivi in poučni shod končal s tem, da se je g. A. Tance predsedniku zahvalil za njegovo požrtvovalnost v prid našega društva.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — Računski praktikant pri tukajšnjem gozdarskem uradu g. Ivo Srebrnič je imenovan asistentom pri istem uradu.

Telovadno društvo „Sokol“ in kolesarsko društvo „Gorica“ priredita veselico v nedeljo 12. avgusta 1906. v prostorih g. Wañeka v „Hilmitu“. Sodeloval bo Sokol iz Solkana in Trsta. Vspored: dopolnilne: ob 7. tekmovalna telovadba v telovadnici v Trgovskem Domu. Popolnilne ob 4. dirka iz Ajševice do minice v Rožni dolini. Ob 5. javna telovadba v prostorih g. Wañeka. Potem petje, godba, ples.

Gg. učiteljem na deželi. — Da je križ s prodajo šolskih knjig, to vedo prodajalci in kupovalci. Nevarna kupčija pa je to za knjigarje. — C. kr. zaloga šolskih knjig prodaja le proti gotovini, daje majhen popust, ki se še zniža z raznimi stroški, — in dogaja se, da knjige zastarijo, predno so prodane. In ako tadi knjigarju knjige preveč zastanejo v zalogi, ima zgubo od te kupčije.

Ker se mora naša sicer lepa knjigarna boriti s pričetnimi težavami, prosimo gg. učitelje in druge, ki hočejo kupiti za prihodnje šolsko leto knjige pri nas, da nam naznanijo točen naslov in število knjig do 10. t. m. S tem olajšajo delo nam in sebi zagotovijo o pravem času vse naročene knjige.

Knjigarna A. Gabršček.

K bohinjskemu jezeru in izviru Savice bodi izlet po novi železnici prihodnjo nedeljo. Odhod ob 6.20 jutraj. Povratek v Gorico 9.45 zvečer. — Kdor se misli udeležiti, naj se prijavi v naši tiskarni ali v naših trgovinah do sobote.

Razglas. — Počeniš s 1. avgustom t. l. se ne uporablja železniška proga Trst-Gorica-Jesenice za prevažanje poštnih pošiljatev in sicer iz Trsta proti Jesenicam v brzovlaku št. 8 ter v osebnih vlakih št. 16 in 18, iz Jesenic proti Trstu pa v brzovlaku št. 1 ter v osebnih vlakih št. 15 in 17.

Istočasno se otvorita na državnih kolodvorih v Trstu in v Gorici nova erarična pošta urada Trst 11, oziroma Gorica 4.

Dostavljanje poštnih pošiljatev v Gorici se odvzame centralnemu poštному uradu ter se izroči novemu uradu Gorica 4. — Od c. kr. poštne in brzovlakovnega ravnateljstva.

Dr. Gregorčič in „Soča“ falot o volilni reformi. — Naše stališče o volilni reformi je znano, saj ne nehamo bičati — grehov, katere je zagrešil klerikalni generalissimus dr. Šusteršič ob sodelovanju tudi dr. A. Gregorčiča.

Včerajšnja „Gorica“ je objavila dva predala dolgo pranje dr. Gregorčiča. Zašli bi predaleč, ako bi se spuščali v podrobno polemiko z dolgovoznim otrobarstvom v Gregorčičevem listu, zlasti zato ne, ker v kratkih besedah izpodbijamo glavni temelj, na katerem sloni vsa dolgobesednost in predzna nadutost člankarja.

Gregorčičev list namreč s smelostjo, ki je mogoča le pri klerikalcih, prišiva dr. A. Gregorčiču na hrbet zaslugo, da je imela prvotna vladna reforma na Goriškem tri slovenske in dva laška mandata.

Mi smo v prijetnem položaju izjaviti, da trditve v „Gorici“ ne odgovarjajo resnici. Ni res, da je šele dr. A. Gregorčič pridobil sedanjega namestnika za razdelitev mandatov tri Slovincem in dva Italijanom. Res je le, da je imel tudi dr. A. Gregorčič priliko enako vsem drugim poslancem na Primorskem (laški, hrvaški in slovenski), povedati ad informandum svoje mnenje, res je, da je dr. A. Gregorčič govoril, kakor zahteva korist narodova — ali to je storilo več drugih mož še v določnejši obliki, pa se ne hvalisajo javno! —, ni pa res, da bi bil šele on pridobil namestnika za znano razdelitev, kajti res je, da je bila takrat ista razdelitev v principu že sklenjena in narejena.

Zavrtni moramo torej vse ono hvalisarstvo dr. Gregorčiča najodločneje ter protestovati, da se v javnem listu prevačajo dejstva v namene klerikalcev. — Mi si nismo preskrbeti pojasnil, na katerih sloni naš današnji dementi, šele po včerašnji „Gorici“, marveč že pred več tedni, ker nam je prihajalo na uho, kakó se razširja laž v poveljevanje dr. Gregorčiča. Vendar smo molčali, ker vsaka nepotrebna polemika, v katero se vlačijo vsi uradniki, utegne več škodovati nego koristiti. Ker pa prihaja „Gorica“ na dan s trditvami, ki so neresnične in strankarski tendenciozne, moramo, žal, poseči v polemiko in — povedati resnico, dasi ne tako na polna usta, kakor je „Gorica“ — lagala. Lahko bi govorili bolj precizno in imenovali osebe, čas in kraj, pa — nečemo. Kdor danes noče verjeti našemu dementi in raje veruje „Gorici“ — svobodno mu.

O ljubeznivem „Sočnem falotu“ pa niti besede! Le psujta le, saj dobivate odvezo vsak dan! Boga in ljudi imate za norca, ali pride dan plačila tudi za vas!

Volitev župana in podžupanov v Cerknem. — Županom v Cerknem je izvoljen g. Anton Kosmač. Podžupani, 9 po številu, so vsi naprednjaki.

Trgovci iz Trsta v Gorici. — V nedeljo je bilo v Gorici kakih 50 članov tamošnjega trgovskega izobraževalnega društva. Radi prepoznega obvestila niso bili sprejeti tako, kakor bi lahko. — To se lahko popravi o drugi priliki, saj tržaški trgovci morajo še večkrat prileteči k nam, kjer je i za nje dovolj hvalnega polja. — Sporazumno lahko uženemo v kozji rog marsikaterega lahonskega naduteža, ki se je preobjedel slovenskega kraha.

Temna točka. — V nedeljo se je vršil v Ljubljani shod, kateri je sklical izvrševalni odbor jugoslovanske socialne demokracije. Na tem shodu je govoril dr. Tavčar v imenu narodno-napredne stranke, v imenu soc. demokracije Etbin Kristan, ki se je v svojem govoru dotaknil prav značilno tudi te-le temne točke: „Pri volilni reformi je še marsikaj temnega in nejasnega. Temna točka je n. pr. ta, da se je izvršil kompromis med Slovenci in Italijani glede mandatov na Goriškem. Po kompromisu bi dobili Italijani 18 mandatov. Pozneje so Italijani izvojevali še en mandat, tako da jih dobe sedaj 19. Ako se je to zgodilo, bi tudi Slovenci morali zahtevati in dobiti najmanj še en mandat. Pa ga menda niso zahtevali in seveda niso dobili. Šusteršič v tem oziru docela molči. Zakaj molči?“

Odgovarjamo, da molči pač zato, ker mu ni za izvenkranjske Slovence prav nič mar. Šusteršič se je sicer nekaj repenčil radi 19. laškega mandata, ali kaj hitro utihnil, češ, kaj mi mari kompenzacija za ta mandat — saj se ne tiče Kranjske. Mešetar Gregorčič je kot deputat friulano tudi molčal... saj ga je silila v to „modra poteza“, in tako so dobili Lah nov mandat z lahkoto. Tu se vidi, kaka sleparija je tista „modra poteza!“

Škandalozna cesta je od novega kolodvora v mesto. Poleg vseh nedostatkov je zdaj še neznošen prah. — Lepo sliko dobivajo tujci o Gorici! Hic Rhodus, slavni mestni očetje, altro che zdražbarije proti Slovincem!

Gorenjci so zvezani zdaj z Gorico, da smo si najbližji sosedje. Zato nastajajo docela nove trgovske zveze. — Goriški trgovci, gostilničarji, obrtniki naj skrbijo o pravem času „a potrebno reklamo.“

Na naslov c. kr. gozdnega in domenskega ravnateljstva v Gorici. — Bohinjsko jezero je na slovenski zemlji. Po ovinkih srednjeveške teme je prišlo z vsemi gozdovi vred v cerkvene kremplje in zdaj po verskem zalogu v upravo c. kr. gozdnega in domenskega ravnateljstva v Gorici. — Toda jedini hotelček ob jezeru, v oblasti tega c. kr. ravnateljstva, je v tako škandalozno nemških rokah, da Slovence kar jeza zgrabi, ako pride tje. V nedeljo sta bili ondi dve večji družbi iz Gorice, ki nista mogli dobiti v svojem jeziku prav ničesa. Zdaj, ko je jezero lahko pristopno, se bodo ponavljali taki prizori vsak dan, kar bo dajalo dan na dan povod pritožbam in zabavljanju. — Zato zahtevamo od c. kr. ravnateljstva v Gorici, da svojemu hotelu poskrbi najemnika, ki bo imel le slovenske uslužbenke.

Laške spake namesto pravih slovenskih krajevnih imen. — V prvi izdaji specialnega zemljevida avstrijske monarhije v merilu 1:75.000 je bilo: Cormons (Kormin), v drugi izdaji je le Cormons, v prvi izdaji Vipolže, v drugi izdaji Vipulzano, v prvi izdaji Gradisca (Gradišče), v drugi izdaji je le Gradisca, v prvi izdaji Bigliana (Biljana), v drugi izdaji je le Bigliana, v prvi izdaji St. Florian (Števerjan), v drugi izdaji je le St. Florian, v prvi izdaji Monfalcone (Tržič), v drugi izdaji je le Monfalcone, v prvi izdaji Rubije (Rubbia),

v drugi izdaji je le Rubbia, v prvi izdaji Sovodnje, v drugi izdaji Savogna, v prvi izdaji Raccogliano (Orehovlje), v drugi izdaji je le Raccogliano, v prvi izdaji Biglia (Bilje), v drugi izdaji je le Biglia, v prvi izdaji Ranziano (Renče), v drugi izdaji je le Ranziano, v prvi izdaji Schönpass (Sempas), v drugi izdaji je le Schönpass, v prvi izdaji Mte Santo (Sv. Gora, Skalnica), v drugi izdaji je le Mte Santo (Sv. Gora), v prvi izdaji Gradiscutta (Gradišče), v drugi izdaji je le Gradiscutta, v prvi izdaji Gargaro (Gergar), v drugi izdaji je le Gargaro, v prvi izdaji Canale (Kanal), v drugi izdaji je le Canale, v prvi izdaji Ronzina (Ročinj), v drugi izdaji je le Ronzina, v prvi izdaji Tolmein (Tomin, Tolmino), v drugi izdaji je le Tolmein. V drugi izdaji je edino le laška oblika pri Mte S. Daniele, Mte S. Gabriele, Mernico, Dolegna, Colobrida (Golobrdi) Senico, Serio, Vercoglia, Quisca.

Sedaj ko se s otvoritvijo nove železnice zdavno poživeli promet, vzelo se bode tudi pogostejše zemljevide dežele v roke. Dohajajoči potniki in turisti se hočejo v doslej malo znani naši deželi orijentirati. Državni vojaško-zemljepisni zavod je že tudi oskrbel, da je nova železnica v zemljevidu narisana. — Človek sodi o narodnosti po imenih krajev. — Če že mora po pameti mogočnejšev nemško ime biti na prvem mestu, kjer je sploh tako ime za prvotno domače ime (Görz za prvotno Gorica), kakšen namen pa more imeti, da stoji v zemljevidu izključno le laško ime pri slovenskih vaseh? — Raccogliano (Orehovlje) n. pr., tam ni nobenega Laha, nikdo tam ne pozna tega imena. In naj pride tujec, pa praša: kje je Raccogliano, se mu bodo smejali ter mu povedali, da kraja s tem imenom ni v goriški deželi. Največja bedarija je pač usiljevati spakedranke za prava krajevna imena celo v zemljevide, ki imajo služiti v orijentiranju. To bo orijentiranje po takem zemljevidu, kjer mrgoli imen krajev, katerih ni!

Oznaillo. — Z ozirom na § 217. zak. o oseb. davku se naznani, da izvlečki iz plačilnih nalogov za osebno-dohodninski davek za leto 1906. cenilnega okraja „Gorica-mesto“ in političnega okraja „Gorica-dežela“ bodo razpostavljeni za vpogled skozi 14 dni računajoč od 1. avgusta t. l. naprej ob uradnih urah pri davčnem oddelku c. kr. okrajnega glavarstva, Via Cappuccini št. 16 I. nadstrop., soba 8.

Jesenice čaka še lepa prihodnost. Z novo železnico se je vselilo v ta lepi kraj tudi novo življenje. Od vseh krajev prihajajo tje gostje.

Slovenca pa mora veseliti narodni preporod te znamenite občine na Gorenjskem. Še pred 3 leti je bilo Slovenstvo ondi zaspano, nekam potlačeno, nekaj ošabnih tujcev pa je nosilo zvonce. V novejšem času pa se dvignili Slovenci iz spanja ter dokazujejo na vse možne načine, da so oni gospodarji in da hočejo gospodarji ostati. — „Jeseniški Sokol“ deluje izvrstno, na čelu občine pa je zdravnik dr. Kogoj, ki je odločen mož in častno zastopa na zuraž prevažno gorenjsko postojanko. Malo je vasij, ki bi imele na čelu take župane!

čakati z vozom ob pol dvanajstih; zdaj je polnoči; najbrže se je naveličal čakati in se odpeljal sam.“

„To je mogoče.“

„Ali upate, da ga lahko dohitiva?“

„Gotovo.“

„Toda če ga ne dohitiva od tu do Bourgeta, dobite dvajset frankov; če ga ne dohitiva od tu do Louvresa, trideset.“

„In če ga dohitiva?“

„Trideset!“ pravi Andrea, ki se trenotek obotavlja, toda pomisli, da lahko obljubi, kolikor hoče.

„Velja!“ pravi kočijaz. „Vstopite, hitro, prrrum!“

Andrea vstopi v kabriolet, ki brzo odhiti skozi predmestje Saint-Denis in predmestje Saint-Martin ter krene skozi vrata na brezkončni Vilette.

Da bi ostal v svoji ulogi, Cavalcanti zdajpazdaj pogleda in poizveduje po celam kabrioletu z rudečkastorjavim konjem. In vsak kabriolet, mimo katerega se peljeta, ostro premotri s svojimi očmi.

Naenkrat se pripelje mimo njih v hitrem diru kaleša, v katero sta bila vprežena dva poštna konja.

„Ah,“ si pravi Cavalcanti, „če bi imel to kalešo, ta dva dobra konja in pred vsem potni list, katerega bi rabil, da bi dobil vse to!“

In izviše se mu globok vzdih.

V tej kaleši sta bežali gospica Danglarsova in gospica d'Armilli.

„Brzo, brzo!“ pravi Andrea. „Ne smeva se obotavljati.“

In ubogi konj zopet prične teči ter dospe končno ves kadeč se v Louvres.

„Izprevidel sem,“ pravi Andrea, „da svojega prijatelja ne dohitim in da bi vam ne uničil vašega konja, raje ostanem tukaj. Tu imate trideset frankov, in jaz grem prenočiti k „Rudečemu Konju“ in si naročim voz, kakoršnega pač dobim. Lahko not, prijatelj!“

In stisnivši kočijazu v roko trideset frankov, skoči Andrea lahkotno na cesto.

Kočijaz veselo vtakne vsoto v žep in se vrne po cesti proti Parisu. Andrea se dela, kakor da išče krčmo „pri Rudečem Konju“, toda vstavivši se trenotek pred vrati in poslušaje pri tem drdranje voza, ki se je izgubljal na horicontu, odhiti brzih korakov naprej.

Za dve uri se vstavi; biti je moral v bližini Chapelle-en-Serval.

Cavalcanti ni vstavila utrujenost; vstavil se je le zato, da napravi kak sklep, da se odloči za kak načrt.

Najeti poštni voz, to mu je bilo nemogoče, kajti da bi mogel potovati na ta način, bi mu bil neobhodno potreben potni list.

Andrea sede na rob jarka, nasloni glavo v odprte dlani in premišlja.

Za deset minut dvigne glavo; njegov sklep je bil narejen. Ena stran površnika, ki ga je v prednji sobi hitro ogrnil čez svojo plesno obleko, pokrije skrbno s prahom in, prišedši v Chapelle-en-Serval, potrka na vrata krčme, ki je bila v tem kraju edina.

Krčmar pride odpirat.

„Prijatelj,“ pravi Andrea, „bil sem na potu iz Montre-fontaine v Serlis, ko se je splašil moj konj, divja žival, in me vrgel deset korakov daleč. To noč moram priti v Compiègne, da ne provzročim svojcem prevelikih skrbij. Ali mi lahko posodite konja?“

Krčmar ima vedno konja, naj bo že dober ali slab.

Krčmar v Chapelle-en-Servalu pokliče hlapca, mu ukaže, naj osedla belca; nato zbudi svojega sina, sedemletnega dečka, ki naj bi sedel za gospodom in pripeljal žival nazaj.

Andrea da krčmarju dvajset frankov; ko jih jemlje iz žepa, mu pade na tla posetnica. Bila je to posetnica enega njegovih prijateljev iz kavarne Paris: hotel je, da krčmar po njegovem odhodu spozna, da je posodil svojega konja gospodu

grofu Mauléonu, ki prebiva v ulici Saint-Dominique, šte. 25. To sta bila ime in naslov, ki sta se nahajala na posetnici.

Konj ni hodil hitro, pač pa enakomerno in vstrajno. Ura v Compiègneu je bila štiri, ko je dospel pred krčmo, v kateri so navadno obstajali poštni vozovi.

V Compiègneu je bila izvrstna krčma, in Andrea se je spominjal, da je že enkrat prenočil v njej jako udobno.

Orientira se in odslonivši otroka, kateremu da ves drobiž, kar ga je še imel, gre in potrka na vrata s trdnim sklepom, da tri ali štiri ure, katere je pridobil s hitrostjo, porabi v to, da se z majhnim počitkom in dobro večerjo okrepi za napore, ki ga čakajo.

Natakar mu pride odpirat.

„Prijatelj,“ pravi Andrea, „prihajam iz Saint-Jean-au-Bois, kjer sem obedoval. Mislim sem, da dobim tukaj voz, s katerim bi se o polnoči lahko odpeljal, pa sem se v vražje motil. Zato mi okažite eno izmed prijaznih sobic, vodečih na dvorišče, in prinesite mi mrzlo kokoš in steklenico bordoškega vina.“

Natakarju se ne porodi nikaka sumnja; Andrea je govoril, s smodko v ustih in z rokami v žepih svojega površnika, tako mirno, njegova obleka je bila elegantna, brki poglajeni, čovlji fini in moderni, kratko, ničesar na njem ni bilo grajati.

Dotim pripravlja natakar njegovo posteljo, vstane tudi krčmarica; Andrea jo pozdravi s svojim najprijaznejšim smehljajem in vpraša, če bi ne mogel dobiti šte. 3, ki jo je imel, ko je potoval zadnjič tu mimo. K nesreči šte. 3 ni bila prosta, ampak najel jo je gospod, potujoč s svojo sestro.

Andrea je bil videti ves žalosten; in niti zagotavljanje krčmarice, da je šte. 7, katero mu pripravljajo, v vseh ozirih prav tako kakor šte. 3, ga ne potolaži popolnoma.

(Dalje pride.)

Promet po novi železnici je vsak dan jako velik. Vsi vlaki so polni. S Kranjskega se vidi vedno mnogo ljudi v Gorici. Je pač prebita stena v Podbrdu, in razdalja neznatna. Z Goriskega pa se pridno vozijo v lepe gorenjske kraje. Tako se bomo Goričani in Kranjci vedno bolj spoznavali.

V nedeljo je bil promet na novi črti izredno velik. Iz Trsta je odšlo z rednimi in zabavnimi vlaki 4877 oseb, od teh 3264 do Jesenice in medpostaj. Sedaj je za Goričane ugodno ob nedeljah in praznikih napravljati izlete na vse strani. Zlasti vleče vse v gore in na Gorenjsko.

„Knajpovec“. — Izšla je 8. številka „Knajpovca“ z raznovrstnim zanimivim berilom.

Ranjen pri delu. — Pri delu v ulici Coronini je bil ranjen po nesreči z železnim drogom delavec Jos. Gerbec; prepeljali so ga v bolnišnico. Rana na desni roki je nevarna.

Vojaško obloko so našli za grmičjem tik Fran Josipovega tekalšča. Konstatirali so, da je pripadala ta obleka vojaku pešpolka št. 87. Vincencu Javorniku, doma iz Slov. Bistrice.

Bolnjsko jezero je videlo v jednom samem tednu več občudovalcev nego poprej cela leta. Četokrat v Bistrici niso imeli dovolj vozov, da bi prevažali tujce k jezeru in nazaj. (Od postaje do jezera je blizu 3/4 ure z vozom). — To jezero, prej težko dosegljivo, je zdaj ob svetovni železnici, in zato ni dvoma, da bodo odslej rastle na bregovih nova poslopja, vile in hoteli. Slovenci, ne zamujajte časa, da nas tujci ne prehitijo na naši zemlji! — Najpoprej pa je ondi potreben večji hotel! Ali bo kaj z zagotovilom iz Ljubljane? Na delo!

Pristopajmo k „Matici Hrvatski“ — Sredi političnih kriz sta stopili „Matica Slovenska“ in „Matica Hrvatska“ v ožjo zvezo, da bi občevali dedino naših preporoditeljev in ovarovali tisočletno našo zajednico. Vsled tega dobiva „Mat. Slov.“ po Hrvatskem nove poverjenike in več članov, nego jih je imela doslej. Število slovenskih članov „Matice Hrvatske“, ki je zadnja leta močno padalo radi naše brezbriznosti, pa mora tudi zopet rasti, da naš idealizem ne ostane na papirju. Članarina „Matice Hrvatske“ je za Slovence sedaj znižana na 3 K, a knjig dobimo 9, reci: devet, leposlovnih in poučnih. Med njimi bode letos kot nekaj posebnega: „Kolo hrv. umetnikov“, zbornik v velikem formatu z reprodukcijami 50 del hrvatskih slikarjev in kiparjev, prava salonska knjiga. Drug velik zbornik je „Hrv. Kolo“, kjer bode poleg povesti in črtic tudi par razprav o Slovencih v slovenskem jeziku. Končno pa je zlasti poudariti „Antologijo (Cvetje) slovenskega pesništva“ od Vodnika do najnovejše dobe. Priredi jo prof. dr. Ilesič. Doslej nismo imeli Slovenci take antologije. Že radi te antologije mora pristopiti k „Matici Hrvatski“ vsak Slovenec, ki mu je mar naše književnosti. Sploh bo odslej „Matica Hrvatska“ izdajala tudi eno slovensko knjigo. Vsak novi slovenski član „Matice Hrvatske“ dobi hrvatsko-slovenski slovarček navrh.

Gg. slov. poverjeniki se opozarjajo na znižano članarino.

Eventuelna pojasnila daje prof. Ilesič v Ljubljani.

Vipavsko gasilno društvo bode priredilo slavlje 25-letnice svojega obstanka dne 8. sept. t. l., na katero so vabljeni tudi druga društva, da bi nas obiskala če le mogoče z zastavami.

Društva, katera si želijo udeležiti slavnosti, se prosijo, da se vsaj do 15. avgusta t. l. pri podpisnem društvu zglašijo. Gasilno društvo v Vipavi.

Dovozna cesta na gerški kolodvor. — Od strani vlade se predloži, kakor smo v laških listih, načrt za dovozno cesto na novi kolodvor v kratkem. Kaj še niti načrta nimajo, ko bi moralo biti že zdavnaj izgotovljena toli potrebna dovozna cesta! Slovenske občine so storile svojo dolžnost glede dovoznih cest ob pravem času, le gorisko mesto je slavno zaostalo. Po neznosnem prahu se vozijo in hodijo ljudje na novi kolodvor. Mesto nima niti malo vode na razpolago, da bi poskropilo tla, kakor pritiče. Zanikerno gospodarstvo, da mu ga ni para!

Canale - Kanal, Auzza - Avče. — Še vedno strahijo laške spake po postajah v Kanalu in Avčah: Canale - Auzza, pa še celo na prvem mestu. To je škandal, to je stalno žaljenje Slovencev na njih rodni tleh! V čistih slovenskih občinah, pa taka laška nesramnost na postajah. Županstvo naj nikar ne odneha, in poslanci naj se pobrigajo, da se odpravi ta škandal. Kako se Lahi v Gorici branijo slovenskega napisa! Kakor v zasmeh Slovincem

pa stojijo na čistih slovenskih tleh laški napisi. Če bi se predznila vlada v kakem nemškem ali laškem kraju postaviti poleg domačega tudi slovenski napis, joj, to bi bil krik in vik, postajo bi naskočili in napis spraskali dol! Slovenci pa le mirno gledamo ter se zadovoljujemo s tem, da nas srce boli pri pogledu na žaljive in izživajoče laške napise! Kdaj bo konec sloveče slovenske potrpežljivosti?!

Iz Bovca. — Prostovoljno gasilno društvo v Bovcu vabi k veselici, katero priredi na dvorišču gostilne „pri Pošti“ dne 5. avgusta 1906. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina: k veselici za osebo 40 vin., sedež 20 vin., k plesu 1.60 K, za ude 1 K. V slučaju slabega vremena se bode vršila ista prihodajo nedeljo. Vspored: 1. E. Adamič: „V gozdu“, poje mešan zbor. 2. F. S. Vilhar: „Bledi mesec“, poje mešan zbor. 3. J. Aljaž: „Naša zvezda“, poje možki zbor. 4. J. Aljaž: „Oj z Bogom ti, planijski svet“ poje mešan zbor. 5. „Trije tički“, burka v dveh dejanjih. 6. Ples. K mnogobrojnej udeležbi uljudno vabi odbor.

Postaja na Blanci v Gorici je še vedno brez napisov. Te dni je bil goriski župan dr. Marani v Trstu pri namestništvu, kjer je zahteval, naj se postavi na pročelje postaje nazaj stari napis „Görz-Gorizia“. Vlada pa je baje odločila, da ne pride ne tak ne drug napis na postajo, ampak da ostane goriska postaja brez napisa. Če se to zgodi, bo pomejnilo, da se hoče Slovence še nadalje žaliti. Naša zahteva je, da pride na postajo v Gorici tudi slovenski napis. Če bi bilo kaj pаметi pri goriskih Lahih, bi se to vprašanje lahko prav hitro in povoljno rešilo. Napis naj bo slovenski in laški ali pa že laški in slovenski, za nemščino, ki pri nas ni deželni jezik, se pa ni treba nikomur boriti! Če pa že prav mora biti tudi „Görz“ zraven, pa naj bo pod napisom v deželnih jezikih. To bi bilo prav pametno. Brez napisa postaja ne sme ostati. Naša zahteva je in ostane, da mora na postajo tudi slovenski napis. Vlada naj se potruži, da spametuje Lahe v tem oziru ter potem postavi napis v obeh deželnih jezikih.

Nova deželna palača. — Že več časa iščejo prostor, kjer naj bi stala prihodnja deželna palača. Trije so sedaj prostori, katere upoštevajo, to je v ulici sv. Klare zemljišče Budalovo, Lenassijevo na Studencu in Tekališču Jos. Verdija ter Nardinijevo ob cesti proti klavnici in Šempeterski cesti. Taka nova palača bo stala seveda velikanske svote. Za dobrote pa, ki jih dobivamo iz deželne hiše, je predobro še sedanje poslopje — čemu torej nova draga palača sredi siromašne dežele!

Bratno in pevsko društvo „Miren“ v Mirnu priredi veliko veselico v nedeljo dne 5. avgusta 1906. v krasni dvorani gosp. Josipa Marmolja. Vspored:

1. A. FOERSTER: „Sokolska korabica“, godba. — 2. A. NEDVED: „Dijaska“, možki zbor. — 3. SMETANA: Sekstet in finale iz opere „Prodana nevesta“, godba. — 4. P. H. SATTNER: „Na planine“, mešan zbor — bariton solo. — 5. POLJSKI NAPEV: „Hej Slovenci“, godba. — 6. H. VOLARIČ: „Slovenski svet, ti si krasen“, možki zbor. — 7. LEHAR: „Ona in on“, valček iz opere Juxheirat. — 8. A. NEDVED: „Naša zvezda“, mešan zbor. — 9. MUCHVIČ: Slov. Potpourri. 10. FR. ŽOLNA: igra „Brat Sokol“.

Po veselici ples v venčilih na obširnem dvorišču. Pričetek točno ob 3 1/2, popoldne. Sodeluje vojaška godba c. kr. pešpolka št. 47 iz Gorice. Vstopnina k veselici 40 vin.; Sedeži I. vrste 1 K; II. vrste 50 vin.; III. vrste 30 vin. — Plesni venček 5 komadov 1 K. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Veliki javni ples se vrši v Ročnju dne 5. avgusta t. l. v prostorih g. M. Gerbeca. Svira sokolska veteranska godba iz Prvačine, broječa 14 mož.

Slavlje 25-letnice Tržaškega podpornega in bratnega društva kaže biti res impozantno, ako pomislimo, da se slavlja in razvija zastave udeležiti nad dvajset društev z deset zastavami. Vsled novega duha, ki veje pod sedanjim ravnateljem redarstva, imela bodo naša društva dovoljenje nastopiti, javno in v sprevodu razviti svoja krasne zastave — trobojnice. Sprevod pojde iz društvenih prostorov Corsia Stadion št. 19 po glavni ulici k sv. Ivanu v Narodni dom ob 4. uri pop., kjer se bo vršila narodnost. Kedor ima čas in priliko, naj ne zamudi udeležiti se tega slovenskega praznika na tržaških tleh. —

Bratno in pevsko društvo „Vipava“ v Mirnu bo imelo svojo veselico dne 9. septembra t. l. Vspored se objavi pravočasno.

Izdelovalec mila, Holzer v Gorici, ki je tudi deželni poslanec laški in svetovalec v trgovsko-obrtni zbornici, je eden tistih, ki so največ trudili, da bi ne prišel na postajo v Gorici

tudi slovenski napis. Celo pri otvoritvi železnice je nadlegoval visoko gospodo z Dunaja radi teh napisov, v seji trgovske in obrtne zbornice pa je predlagal, naj se obrnejo naravnost na ministerskega predsednika, in pritoževal se je, zakaj se sploh ne stori nič proti slovenskim napisom v mestu! Ta Holzer, ta „ljubljanška srajca“, nastopa sedaj kot prepečen Lah tako nesramno proti Slovincem. Zatorej: gospodinjne slovenske, le pridno kupujte njegovo „žajfo“!

Barbarizem italijanskega učitelja. — Pišejo nam: Blizu občine Dolenje na italijanskem kraju se je vršila dne 22. julija t. l. običajna „šagra“. V bližini plesa je sedela družba slovenskih fantov iz avstrijskih obmejnih vasi, pevačje narodne pesmi. Slovensko petje pa je razburilo nekatere lahončke, ne laške podanike, ampak italijanske nestrpnosti iz Dolenj, posebno pa tamošnjega učitelja, kateri je začel petju zabavljati, češ, mar mislijo fantje, da so v Avstriji, da se drznejo v blaženi deželi slovensko peti. Kako naj si tolmačimo tako govorjenje avstrijskega učitelja, ki vidi s slovenskim petjem onečasteno italijansko kraljestvo ter ne more zatajiti svojih čustev. A to ni bilo dovolj. Učitelj je nahujskal nekatere laške fante, od kojih sta dva kakor krvoločne zverji planila naglo na mirno sedečo fantovsko družbo ter z nožem smrtno nevarno ranila nekega mladeniča iz Golegabrda, občine Kožbane, da so ga morali odpeljati v kormiško bolnišnico. Tu vidimo lepi čin takozvane laške „avite kulture“. Ljudski učitelj, vzgojitelj mladine, pokazal je tu vso svojo barbarško oliko. — Vsa čast slovenskim fantom, ki so ostali hladnokrvni ter se umaknili iz bližine italijanskih Lačenijev. Kakor se čuje, pride učitelj najbrže v disciplinarno preiskavo, če bo pa tudi kaj kaznovan, je pa drugo vprašanje!

„Trgovsko in obrtno društvo“ za Gorisko je poslalo vladi energičen protest proti vmešavanju goriske „Trgovske in obrtne zbornice“ v spor o napisih na goriskem kolodvoru. Prav tako! Prihodnjič objavimo besedilo! — Odgovor je opopran! Kakor zasluži! Upamo, da ga bo vlada tudi uvaževala!

Z odra je padel pri popravljanju neke hiše v ulici Coronini zidar C. Pizzul. Prenesli so ga v bolnišnico, kjer bo moral ostati mesec dni.

S tira sta skočili med Podbrdom in Hudojužno v nedeljo dva prvi kolesi železniškega stroja. Poklicali so na pomoč delavce, ki so po napornem delu odstranili ovire prometu. Vlaki so imeli zamude več ur radi tega.

Listnica. — G. dopisniku iz okolice: Vaš članek o trgovini s kmetijskimi pridelki porabimo prihodnjič.

OPOZARJAMO vse naše cenj. čajemalce v Ajdovščini, v Bihenbergu, Štanjelu, Komnu, Dutovljah, Repentabru, Sežani, Nabrežini, Tomaju itd., da jih obišče naš potovalni zastopnik g. Jos. Fabčić. Isti bo sprejemal naročila za tiskarno, knjigarno in knjigo-veznico. Vsi naši somišljeniki so naprošeni, da mu prihranijo svoja cenj. naročila.

„Goriška Tiskarna“ fl. Gabršček.

Loterijske številke.

28. julija 1906.

Dunaj 66 51 60 57 35
Grac 50 54 19 25 18

Vozni red krajevnne železnice Gorica-Ajdovščina

veljaven od dne otvoritve proge Jesenice-Gorica Trst d. l.

Med. vl.	Med. vl.	Med. vl.	km	Postaje	Med. vl.	Med. vl.	Med. vl.
851	853	855			852	854	856
9.15	2.55	8.35	—	odh. Gorica	7.30	1.35	7.40
9.25	3.05	8.45	4	St. Aer pri Gorici	7.19	1.24	7.29
9.41	3.20	9.01	8	Volejdraga	7.07	1.12	7.17
9.52	3.32	9.12	12	odh. Prvačina	6.50	1.05	7.00
6.40	12.55	6.40	—	odh. Trst d. l.	9.55	—	9.55
9.57	3.37	9.17	—	Prvačina	6.45	12.50	6.55
10.07	3.47	9.27	14	Dornberg	6.40	12.45	6.50
10.17	3.57	9.37	16	Bataje	6.30	12.35	6.40
10.28	4.08	9.48	21	Kamnje	6.17	12.22	6.27
10.35	4.15	9.55	23	Dobravlj	6.10	12.15	6.20
10.42	4.22	10.02	25	Sv. Križ-Gesta	6.05	12.10	6.15
10.50	4.30	10.10	28	odh. Ajdovščina	5.55	12.00	6.05
				Prikljept:			
7.25	1.15	10.35	—	odh. Dunaj j. z.	5.35	6.45	—
11.29	9.05	5.50	—	Gradec j. z.	9.51	2.01	—
3.18	4.47	12.58	—	Ljubljana j. z.	2.37	9.45	—
6.25	1.00	4.25	—	Trst j. z.	10.38 11.28	4.15	10.45
7.17	10.02	5.20	—	Nabrežina j. z.	10.42	6.20	—
5.50	12.00	5.10	—	Cervinjan	11.30	6.47	10.40
7.54	1.59	5.49	—	Trbič j. z.	9.46	3.16	9.43
8.50	1.20	6.19	—	Kornin j. z.	7.54	3.05	10.08
8.55 9.07	2.37 1.45	6.29 6.34	—	odh. Gorica	9.03 7.38	2.15 2.40	9.00 9.55

Izjemni tarif:

Gorica - Volejdraga tour-retour II. razr. 80 vin., III. razr. 50 vin. — Gorica - Prvačina II. razr. 1.20, III. razr. 80 vin. — Listek je veljaven samo za tri dni.

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
trg Korenj št. 11.

Postavno zavarovano.
Vsako ponarejanje in ponatis kazniv.
Jedino pristen je
THIERRY-jev
balzam
z znamko zelena nuna.
Najstareje in neprekosljivo sredstvo proti motenju prebave, želodčnim krčem, koliki, katarju, prsim boleznim, influenci itd. itd. Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patentov. zamaškom K 5 poštino prosto.
THIERRY-jevo Centifolijno mazilo
znano kot neprekosljivo sredstvo proti zastarelim ranam, vnetjem, poškodbam, oteklinam vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3.60 poštino prosto se razpošilja proti povzetju ali predplačilu zneska. Lekarinar A. THIERRY v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Brošura s tisočimi originalnimi zahvalami je na razpolago zastavi, in poštino prosto.
Dobiva se skoraj v vseh večjih lekarnah in mirodilnicah.

Razgled po svetu.

Žrtv nemške podirljanosti. — Iz Maribora: Sin znane nemške rodbine v Mariboru, 32-letni Oskar Straudinger, bivši častnik, je bival nekaj časa v Pivoli pri Mariboru, kjer ima njegova mati vilo z najhujim posestvom. Takaj je prenehoma zalezoval in nadlegoval matino dekle Uršo Pepelnik, ki ga pa nikakor ni marala. Ko je ta v četrtek zvečer ravno molzila krave, je prišel Straudinger v hla, ter jo hotel posiliti. Ker se je dekla sveda branila, jo je zgrabil Straudinger za lase je vrget z vso močjo na tla, ji zadal z dolga bodalu podobnim nožem kakih 10 cm dolge in precej globoko rano na levem licu ter jo zabodel dvakrat v vrat. Na deklinu vpije ji je pritekla na pomoč Ana Rebec. Zdal se je zaletel Straudinger z vso močjo na to, ter jo večkrat zabodel z nožem v levo in desno ramo. Obe ste smrtnonevarno ranjeni. Divjak se je zaprl na to v sobo, kjer se je v trenutku, ko je zapazil pred vrati žandarja, ustrelil.

Komičen slučaj: d. poroto v Milanu. — Porotna sodnija v Milanu je sodila nekega Danijela Magnija ter ga radi pomanjkanja dokazov oprostila: obtožen je bil umora. Magni pa ni sedel na zatožni klopi, ker ga je policija zaman iskala celo leto. Torej se je vršila razprava brez obtoženca. Toda ko je bila razglašena oprostilna razsodba, je zaklical nekdo med poslušalci: Hvala lepa, hvala! Ta je bil Magni, ki je lepe mirno med občinstvom pristostvoval razpravi.

Detektor. — Na Opčinah pri Trstu so ugotovili 22-letno Ivanko Malalan, katero so ubili, da je umorila svojega novorojenega otroka.

86 bivših poslancev dume obtoženih radi veleizdaje, „Magdeburger Zeitung“ javlja iz Petrograda, da so drugi 84 bivših poslancev dume, ki so podpisali vtorbni manifest, radi bujskanja upor in radi veleizdaje. Mnogo bivših poslancev je zbežalo v Stokholm, ker se boje svoje varstvo.

Osemletni morilec. — V Bataresu sta se igranja sprla dva dečka. Osemletni Maks je sunil petletnemu Ladislavu Gurscu v prs, da se je Ladislav mrtev zgrudil.

Protigrške demonstracije v Bolgarski. — Glasom vesti došli iz Burgasa in Stanimaka so se tamkaj protigrške demonstracije. V Burgasu je množica napadla grško cerkev ter razbijala steklene knjigarnice. V Stanimaku pa ni bilo krvavi izgrede, na katerih je bilo ubiti tudi nekoliko ljudi.

Na Ruskem. — Vlada pripravlja neke reforme. Razposlala je načrte delavskih postav oblasti in zastopnike trgovine in obrti, da pregledajo. — Kmetje na več posestih so se vzdigali, zlasti je nemir med njimi v Kijevskem okraju. V Lodzu so delavci zažgali železniško stavo. V Jekaterinburgu so stavka 5000 rudarjev. Posebnih dogodkov pa ni v Rusiji, v poročilih, ki se razširjajo, je vedno preveč pretiravanja.

Analfabeti v Hrvatski in Slavoniji. — Društvo hrvatskih vseučilišnikov je izdalo oklic na bo proti analfabetizmu. V oklicu pravi, da v 2.500.000 prebivalcev v Hrvatski in Slavoniji je 900.000 analfabetov.

Obsojen duhovnik. — V Liberch je bil obsojen katoliški duhovnik Schlenz na 15 mesecev v ječo radi raznih oskrumb.

Smrt na kazen na Francoskem se odpravi. — Komisija hoče prisiliti vlado k odpravi smrtne kazni s tem, da je črtala iz kazenskega 27.000 frankov, določenih za kaznjo.

Napaden vlak. Iz Varšave poročajo, da je bil Celestinovski postaje naskočilo vlak s črno kožo ljudi, ki so ubili orožnike ter onesposobili 300.000 rubljev.

Vlak skoči s tira. V Erbcelinesu v Belgiji je skočil vlak s tira, in sicer sumijo, da je bilo vzročeno to radi tega, ker se je imel tam ruski veliki knez Vladimir; po ruski verziji pravijo, da so nameravali okraštati kneza.

Legenda o hiši Matere božje v Loretu. — Ta hiša je izšla v Parizu brošura kanonika Chevalierja, ki dokazuje, kako je nastala legenda, da so prenesli angeljci hišo Matere božje iz Nazareta v Loreto. Dejstvo je, da na vstoku vedel nihče, kje je stanovala v Nazaretu Marija, vrh tega pa je ljudstvo v srednjem veku razmišljalo, da je hiša Matere božje. V Loretu je bila bajna taka bolnišnica. Zato mislijo, da je zgradil cerkev v Loretu sveti angelj ter je od tega nastala legenda, da so angelji prenesli tje hišo Matere božje. Takih legend je bilo v srednjem veku mnogo, v Italiji pa je več cerkva in svetih, o katerih se pripoveduje, da so jih angelji prinesli. Z oztrom na delikatnost predstave kanonik Chevalier ni dobil „imprimatur“ od pariskega nadškofa niti od Lapideja, ker mu je poverjeno podeljevanje za „imprimatur“ knjigam, tiskanim v Rimu, pač pa Lapide v privatnem pismu na Chevalierja izjavil njegovo delo ter se strinja z njegovo izjavo. To znači, da se najvišji cerkveni organi priznajo in odobrijo Chevalierjevo delo, katero uničuje večletno neosnovano bajko.

Duma je mrtva — naj živi duma!

Znano je, kako je ruski car Nikolaj v svoji „obstanka“ družbe in miru na mah uničil prvi ruski parlament.

Duma je bila poslala svoje zastopnike na interparlamentarno konferenco v Londonu. Tam se je tam otvorila seja, že je došla iz vsega sveta, da je duma razpuščena, in radi tega ruski delegatje niso bili več zastopniki dume.

V raznih listih nahajamo lepo orisan opis, ki se je odigral na interparlamentarni konferenci, ko je angleški ministerski predstojnik Campbell-Bannerman na dan razpusta dume v svojem pozdravnem govoru izrekel te besede: „Duma je mrtva — naj živi duma!“ 550 tujcev je zbranih v Royal Gallery, zastopanih je 23 parlamentarnih članov, glavno zanimanje vzbujajo 6 Rusov. Sedijo

na zapadnem kraju dvorane zajedno v jedni vrsti tik gospa v krasnih poletnih toaletah. Ne spozna se jih po obleki, ampak po njihovem slovanskem tipu, izraz lica pa jim je izredno resen. Njihov vodja je veliki in močni 50 letni profesor Maksim Kovalevski iz Harkova. Kraj njega sedi mali Ostrogorski iz Grodnega, in dalje Vasiljev iz Kazana, polkovnik Svetičin, liberalni posestnik in prejšnji gardeoficer, potem Rodičev iz Tvera, socialno-demokratski zastopnik Aladin iz Simbirsk, ki je moral izven Rusije tako dolgo živeti, da je mogel v listini dume poleg svojega imena zapisati: poklic: prognanec. Prva ovacija Rusom je bila prirejena o priliki uvodnega govora predsednika lorda Weardale. V dobri francoščini je pozdravil ta član 22 parlamentov (prišel je še 23, ker je tudi Japan poslal svojega zastopnika), pa ko je posebej omenil člene najmlajšega parlamenta, ruskega, vstala je cela skupščina ter klicala Rusom, ki so se zahvaljevali s pokloni.

Nato je predsednik konference predstavil premier-ministra Campbell-Bannermana, ki je bil blede, resen. Z dobrohotnim licem je gledal okoli sebe ter pričel čitati svoj govor. Ko je omenil v govoru zopet člane najmlajšega parlamenta, so nastale zopet ovacije Rusom. Mnogo hladneje pa je bilo odobravanje, ko se je spomnil minister začetnika in sklicatelja prve haške konference. Ko je rekel minister v resnem tonu zaključne besede: „Duma je mrtva — naj živi duma!“, se je obrnil proti ruskim delegatom. Tu je vstala cela skupščina ter je vsklikala odobravanje, mahala z robc in tiskovinami. Besede „La Duma est morte, vive la Dume!“ so se ponavljale brez prestanka. Prava senzacija je prišla šele po tem. Grof Apponyi je zahvalil Campbell-Bannermana za njegov govor, lord Weardale pa je pozval belgijskega senatorja La Fontaina na tribuno, da govori o prvi točki dnevnega reda. Tu so pošepetali senatorju La Fontainu na uho, in profesor Kovalevski stopi blede in vznemirjen na oder. V drhteči roki je držal dva tiskana formularja, na katere je napisal besede, ki jih je prečital francosko: Surovo, brutalno silo je zatvorjena duma. Kot člani dume morajo oni in njihovi rojaki takoj nazaj v Rusijo.... To so bile besede članov dume v slovo.

Ko je stopil Kovalevski z odra, mu je bil vsakdo stisniti roko. Prej nego se je moglo po celi dvorani razumeti, za kaj gre, je 6 ruskih delegatov zapustilo skupščino.

Ti dogodki so uplivali na člane konference tako, da se razpravam prvega dne ni posvečevala dolžna pazljivost. „Car ni razpustil samo dume, ampak tudi interparlamentarno konferenco“.... tako je označil nekdo izmed prisotnih razpoloženje onega trenutka.

Gospodarstvo.

Vprašanja in odgovori. — Prosim sl. uredništvo iz sočutja do kmeta, da dam odgovor onemu, ki je prošil sveta v gospodarskem listu: Kaj mu je storiti z vinom, katero mu vre poletu? Odgovorjam: Za Boga svetega, ne devajte noter salicilne kisline, ker utegnete imeti vi hude posledice, in oni, kateri živijo tako vino. Tudi ne kupujte peti za v klet, kakor tudi ne Pasteurovega aparata, česar ni še noben v naši deželi storil, tudi vam ni treba, za kak hektoliter vina potrošiti stotake! Marveč pojdite v mlinarico ter kupite na vsak hekto takega vina vina 6—7 gramov tanina in 10—12 gramov želatine „Lajne“ za belo vino, za črno pa posušeno krv. Spotoma vam dajo navodilo, kako to primešati k vinu, katero vam bo gotovo v 14 dneh čisto kot ribje oko, in se nikdar ne povrne k vrenju več. Za vse to potrošite komaj 1 krone za vsaki hekto, nikar pa stotakov! Prijatelj kmeta.

Novo plesišče

priloga društvom po deželi in fantovskim družbam za prireditve veselice in plesov

Fran Pavšič,
mizarjski mojster na Šemperski cesti.

Priloga tudi odre za veselice, kole za obešanje zastav in tudi vse priprave za razvetljavo ACETILEN, sploh vse potrebščine za take prilike.

Gospica išče službe

kot prodajalka, blagajničarka ali v pisarni.

Ponudbe pod »t u j k a« na upravo tega lista.

Št. 1376.

Natečaj.

V šolskem okraju gradiščanskem se razpisujejo v smislu določeb postave z dne 14. januarja 1906, daž. zak. št. 10, v definitivno nameščenje:

1. Mesto nadučitelja na dvorezredni ljudski šoli v Devinu;
2. mesto učitelja-voditelja na enorazrednih ljudskih šolah v Kožbani v Škrbljevem;

3. mesto učiteljice na dvorezrednih ljudskih šolah v Devinu in Medani.

S temi službami spojeni prejemki so določeni v §§ 2, 6 in 8 omenjene postave.

Prosilci in prosilke za katero teh mest naj vložijo z vsemi spričevali, imenovalnimi dekreti in z dekreti o podeljenih petletninah opremljene prošnje najpozneje do 16. avgusta t. l. uradnim putem pri podpisnem okrajnem šol. svetu. — Prepozno došle ali v gornjem roku nepopolno opremljene prošnje se ne bodo vpoštevale.

V Gradišču, 17. julija 1906.

C. kr. okrajni šolski svet.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

**velika zaloga ==
oljke in olja
prve vrste**

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron —80, —88, —96, 112, 120, 136, 144, 160, 180, 200.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštne prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Andrej Fajt
pekovski mojster
v Gorici Corso Franc. Gine. št. 2.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinerega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moko, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča gorške plince, potlice itd.

Iz mlina v Palih

proda A. Nussbaum pri Ajdovščini turbino 40 konjskih sil, 4 tečaje francoskih in 3 tečaje domačih mlinjskih kamnov z vso pritlikino, obsegajoč: 30 strojev za sejalni in vrstili izdelke, osi, kolesa i. t. d. in 10 parov mlinjskih kamnov brez pritliklin.

Iz pivovarne:

oprava za izdelovanje slada, 1 sejalni, 1 maslini in 1 mešalni stroj in 3 pumpe in več posod. — Vse onemu, ki največ obljubi. — Tudi staro železo in bron.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Baščelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, proge in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetlinjce. — Rožni veneci. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Adolf Fey

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni
v GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst
in optičnih predmetov.

Za vsako uro se jamči 1 leto.

Solnčniki

v največji izbiri po vsaki ceni
so ravno kar dospeli.

J. ZORNIK — GORICA
Gospiska ulica 10.

Največja izbira modercev

vedno zadnje novosti idealnih krojev,
samo pri

J. ZORNIK — GORICA
Gospiska ulica 10.

Krasni okraski za

spomladne in letne obleke
so vže začeli dohajati.

J. ZORNIK — GORICA
Gospiska ulica 10.

Sv. Lucija ob Soči!

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu svojo

trgovino z mešanim blagom.

Zaloga moke,

W. Joemann v Ajdovščini.

Turčica po jako nizki ceni.

V hiši se nahaja zaloga vina in žganja.

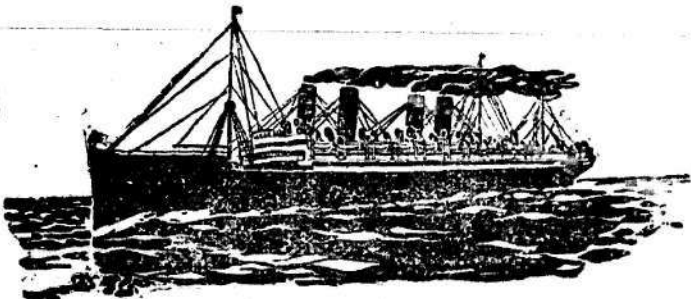
Spoštovanjem

Ignacij Fratrik.

Na prodaj Sprejme se takoj
voz landaver prodajalko
 v dobrem stanu, malo rabljen. zmožno slovenščine in deloma ital.
 U Gorici, Tržaška ulica št. 13. Naslov pové upravništvo.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“.

Iz
 Brema
 v
 New
 York

s cesarskimi brzoparniki „KAISER WILHELM II.“, „KRONPRINZ WILHELM“
 in „KAISER WILHELM der GROSSE“.

Prekomerska vožnja traja samo 5-6 dni.

Katand, mesečni poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega
 parobrodne družstva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnice dobite
 v Ljubljani edino le pri

EDVARDO TAVČARJU, Kolodvorske ulice št. 35

nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in sobota. — Vsa pojasnila, ki se
 tičejo potovanja, teče in brezplačno. — Postrežba poštena, realna in solidna.
 Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo,
 Arizono, Utah, Wioning, Nevada, Oregon in Washington, nudí naše društvo
 posebno ugodno in izredno ceno čez Salvestes. Odhod na tej progi
 iz Bremna enkrat mesečno.

Ta se dobivajo pa tudi listki preko Baltimore in na vse ostale dele sveta, kakor:
 Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo, Singapore v Avstralijo itd.

POZORI
 BERITEN!

Kerševani & Čuk

v Gorici
 Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)
 priporoča svojo
 zalogo šivalnih strojev
 uaznih sistemov
 za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
 Raštelja št. 4 sprejema vsako
 popravo šivalnih strojev, dvo-
 koles, pušk in samokresov.
 Šivalne stroje in po-
 pravo jamčiva od 5-10 let.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre
 v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo
 najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnplatz 9.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

Pozor!

Podpisano naznanja, da je začelo „Vinarsko in gospodarsko
 društvo“ v Komnu svoje redno delovanje. — Otvorilo je v znanih
 „Švarovih“ prostorih gostilno preskrbljeno s prenočišči in izvrstno
 kuhinjo.

Skrbelo se bode vedno za kraški teran in bela vipavska vina
 prve vrste, nizke cene in točno postrežbo.

Društvo bode imelo zalogo pristnih domačih vin, odpoštiljalo
 bode naročiteljem v množinah nad 50 litrov kraški teran in bela
 vipavska vina in bode sploh skrbelo, da zadovolji vsestransko svoje
 obiskovalce in odjemalce.

Načelstvo:

„Vinarskega in gospodarskega društva“.

V Komnu. 19. julija 1906.

Odlikovana
 z diplomom
 1. vrste.

Odlikovana
 z diplomom
 2. vrste.

Emefatika
 občina razstava
 Gorica 1900.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

KAROL DRAŠČIK

v Gorici na Korunu v (lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmen-
 in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah.
 Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postre-
 po jako zmernih cenah.

Rimske toplice

v Tržiču (Montfalcone) na Primorskem

Stalno podnebje 38-40°.

O času od 1. junija do konec septembra.

Kopelji se priporočajo posebno proti protinu in reumatizmu.
 bolečinam v kolku in ženskim boleznim itd. itd.

Lastnina Kr. V. kneza Thurn-Taxis.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z ozirom na
 premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
 seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 5% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
 na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine
 1/4% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4%,
 večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorec“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil,
 naj se oglasi v zadrugi uradu v „Trgovskem domu“.

Načelstvo in nadzorstvo.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMAATIZMU in PROTINU

je liker Godina

Izdela v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina,
 lekarna „All' Igea“, Via del Farneto 4.

cena steklenice K 140 Iz Trsta se ne razpošilja manj nego 4 steklenice proti povzpetju ali naprej poslanim zneskom K 1— presto pošlatine.